

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoSr/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119211518
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3119211518.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a členov senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobkyne Z. W. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., S. 1, proti žalovanému Orange Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO 35697270, zastúpenému Bobák, Bollová a spol., s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, IČO 35855673, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 18Csr/1/2019 - 62 zo dňa 06. júla 2020 takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovaný **m á** voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu v Bratislave, zriadeného pri Asociácii pre rozhodcovské konanie sp. zn. 4574/2019 zo dňa 08.11.2019. Výrokom II. napadnutého rozsudku súd prvej inštancie priznal žalovanému voči žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav. Žalobkyňa uzavrela so žalovaným dňa 14.06.2016 zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A10008042, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytovať žalobkyni telekomunikačné služby, konkrétne program „Mobilný internet Extra“ a žalobkyňa sa zaviazala za poskytnuté služby zaplatiť dojednanú cenu. Súčasne dňa 14.06.2016 strany uzavreli aj spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, v ktorej sa dohodli, že všetky spory vzniknuté zo zmluvy č. A10008042 rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní Rozhodcovský súd v Bratislave zriadený pri Asociácii pre rozhodcovské konanie. Výzvou k zaslaní žalobnej odpovede zo dňa 12.08.2019 vyzval rozhodcovský súd žalobkyňu (v tom konaní v postavení žalovanej), aby v lehote 30 dní od doručenia zaslala žalobnú odpoveď. Súčasťou výzvy bolo aj poučenie o rozhodcovskom konaní, žaloba, v ktorej sa žalovaný (v tom konaní v postavení žalobcu) domáhal zaplata sumy 167,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 31.12.2017 do zaplata a náhrady trov konania. Prílohou žaloby boli okrem iného aj faktúra č. 5410695708 zo dňa 16.07.2017, vystavená na sumu 96,90 eur, splatná dňa 30.07.2017 a faktúra č. 5415117936 zo dňa 16.08.2017, vystavená na sumu 82,84 eur, splatná dňa 30.08.2017. Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 4574/2019 zo dňa 08.11.2019 rozhodol Rozhodcovský súd v Bratislave tak, že žalobkyni (v tom konaní v postavení žalovanej) uložil povinnosť zaplatiť žalovanému (v tom konaní v postavení žalobcu) sumu 167,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 31.12.2017 do zaplata a nahradiť trovy konania. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplynulo, že žalobkyňa dňa 06.09.2019 prevzala výzvu na zaslanie žalobnej odpovede v lehote 30 dní, pričom v stanovenej lehote žalobnú odpoveď nezaslala, preto v súlade s § 34 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. rozhodcovský súd rozhodol bez nariadenia pojednávania. Z potvrdenia o hospitalizácii zo dňa 28.11.2019 vyplýva, že žalobkyňa bola hospitalizovaná vo Fakultnej nemocnici

Trenčín od 10.09.2019 do 24.09.2019 s následnou predpokladanou dobou liečenia 3 - 4 mesiace. Právne vec súd posúdil podľa § 3 ods. 1 prvá veta, ods. 2 prvá veta, ods. 3, ods. 6, § 45 ods. 1, ods. 3, § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“). Súd prvej inštancie vzhľadom na skutočnosť, že nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by bolo možné dotknutý rozhodcovský rozsudok zrušiť, zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú. Uviedol, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 3 mesiacov od jeho doručenia a ide o prekluzívnu lehotu, a preto súd musí z úradnej povinnosti skúmať, či táto bola dodržaná. V danom prípade súd prvej inštancie vychádzal z nesporného tvrdenia žalobkyne, že rozsudok rozhodcovského súdu prevzala dňa 02.12.2019. Žaloba o jeho zrušenie bola súdu doručená dňa 06.12.2019 a súd prvej inštancie skonštatoval, že uvedená lehota bola dodržaná a žaloba bola podaná včas. Ustanovenie § 45 ods. 1 ZoSRK striktnie stanovuje dôvody, pre ktoré je možné zrušiť rozhodcovský rozsudok. Účastník spotrebiteľského konania (v súdnej veci žalobkyňa) však musí presne uviesť, pre ktorý z uvedených dôvodov rozhodcovský rozsudok žiada zrušiť. Okrem toho súd vždy preskúma, či nie sú naplnené dôvody podľa písm. c), e), i), j), k), l). Žalobkyňa svoj útok založila na tvrdeniach, že rozhodcovská zmluva je neplatná, nakoľko bola nepriamo donútená podpísať túto zmluvu, ak chcela uzatvoriť zmluvný vzťah a rozhodcovská zmluva predstavuje v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a účinkom zmluvy bolo neposkytnúť jej možnosť uplatňovať svoje práva pred všeobecným súdom (dôvod podľa § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK). Žalobkyňa však súdu nepreukázala svoje tvrdenia o nepriamom donútení k podpisu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a tieto nevyplývajú ani z obsahu zmluvy. Zmluva je síce vyhotovená ako formulárová, avšak je vyhotovená samostatne tak, ako to požaduje ZoSRK v ustanovení § 3 ods. 2, t. j. nie je súčasťou zmluvy o poskytovaní verejných služieb a z jej ustanovení nevyplýva povinnosť spotrebiteľa túto uzavrieť, ak má byť v zmluvnom vzťahu so žalovaným. Práve naopak, možnosť výberu, či spotrebiteľ uzavrie takúto rozhodcovskú zmluvu alebo nie, vyplýva priamo z poučenia uvedeného v zmluve, ktoré je vyjadrené slovami: „Ak podpíšete spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu...“. Z tohto slovného vyjadrenia je bezpochyby zrejmé, že spotrebiteľ, teda aj žalobkyňa, sa môže slobodne rozhodnúť, či zmluvu podpíše a podrobí sa tak rozhodcovskému konaniu, alebo nie. Súd obzvlášť dáva do pozornosti, že sa nejedná o svojoľnú formuláciu žalovaného, ale táto formulácia vyplýva priamo zo zákona, keď poučenie v dotknutej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve doslovne korešponduje s poučením uvedeným v prílohe 1 ZoSRK. Rovnako sa súd prvej inštancie nestotožnil s tvrdeniami žalobkyne, že účelom zmluvy bolo neposkytnúť jej možnosť uplatňovať svoje práva pred všeobecným súdom. Možnosť uplatňovania práv pred všeobecným súdom vyplýva totiž priamo zo zákona, a to z ustanovenia § 3 ods. 6 ZoSRK. Vzhľadom ku skutočnosti, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa všetky zákonom predpísané požiadavky - je oddelená obsahovo aj formálne od zmluvy, ktorou žalobkyňa vstúpila do zmluvného vzťahu so žalovaným, obsahuje všetky náležitosti vymedzené v § 3 ods. 3 ZoSRK a jej znenie plne korešponduje so znením zákona - dospel súd k záveru, že táto nie je neplatná a nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V opačnom prípade by značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spôsobil samotný zákon, nakoľko, ako už súd vyššie uviedol, dotknutá zmluva plne korešponduje s jeho ustanoveniami. V súlade s § 45 ods. 3 ZoSRK súd prvej inštancie preskúmal aj to, či tu nie je iný dôvod, pre ktorý by bolo možné rozhodcovský rozsudok zrušiť, a to konkrétne dôvody podľa písm. c), i), j), k), l) vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Možnosť zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa písm. e) uvedeného ustanovenia je rozobratá vyššie. Dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. c) ZoSRK je to, že rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania. V súdnej veci uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva sa priamo viazala na riešenie sporov vzniknutých zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A10008042 zo dňa 14.06.2016. Predmetom rozhodcovského konania bolo nezaplatenie za poskytnuté služby zo strany žalobkyne žalovanému, pričom služby boli žalobkyňi poskytované na základe zmluvy č. A10008042. Z uvedeného teda vyplýva, že rozhodcovským rozsudkom sa rozhodlo priamo o veci, ktorú dotknutá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva predpokladala. Súčasne súd konštatuje, že rozhodcovským rozsudkom sa nerozhodlo o veci, ktorá by bola vylúčená podľa tohto zákona zo spotrebiteľského rozhodcovského konania. V zmysle § 1 ods. 3 ZoSRK nie je možné v rozhodcovskom konaní rozhodovať spory o vzniku, zmene alebo zániku vlastníckeho práva a iných vecných práv k nehnuteľnostiam, spory o osobnom stave, spory súvisiace s núteným výkonom rozhodnutí a spory, ktoré vznikli v priebehu alebo súvisia s konkurzným a reštrukturalizačným konaním. V danom prípade rozhodcovský súd rozhodoval o žalobe na plnenie; predmetom konania nebol žiadny spor, ktorý by bol vylúčený spod pôsobnosti rozhodcovského

súdu, a preto mal súd prvej inštancie za to, že dôvod podľa písm. c) citovaného ustanovenia nebol pre zrušenie rozhodcovského rozsudku naplnený. Ďalším dôvodom, pre ktorý by súd mohol zrušiť rozhodcovský rozsudok, je dôvod podľa písm. i) citovaného zákonného ustanovenia, t. j. ak stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Preskúmaním veci samej dospel súd prvej inštancie k záveru, že rozhodcovský súd nerozhodoval v rozpore so zákonnými ustanoveniami poskytujúcimi ochranu spotrebiteľom. Rozhodcovský súd riadne vo svojom rozhodnutí zohľadnil spotrebiteľský charakter sporu, žalobkyni (v tom konaní v postavení žalovanej) uložil povinnosť zaplatiť len cenu poskytnutých služieb, ktoré spotrebovala, pričom jej neuložil zaplatiť žalovanému (v tom konaní v postavení žalobcu) žiadne poplatky, zmluvné pokuty, či iné sankcie, ktoré by mohli mať charakter neprijateľných zmluvných plnení. Súd zdôrazňuje, že ak žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o poskytovaní verejných služieb, bolo jej povinnosťou v zmysle tejto zmluvy žalovanému platiť za poskytnuté služby. Ak tak neurobila, ona sama porušila zmluvné dojednania, ku ktorým sa zaviazala, a v tomto smere sa nemôže spravodlivo domáhať ochrany na súde ani prostredníctvom ustanovení poskytujúcich ochranu spotrebiteľom. Ak by rozhodcovský rozsudok zaväzoval účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo by odporovalo dobrým mravom (písm. j) citovaného ustanovenia), mohol by súd z tohto dôvodu zrušiť rozhodcovský rozsudok. V predmetnej veci bola žalobkyni uložená povinnosť k peňažnému plneniu. Takéto plnenie je objektívne možné, nie je právom nedovolené a ani neodporuje dobrým mravom. Súd preto nevzhliadol ani naplnenie tohto dôvodu pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. Rovnako tak nezistil naplnenie dôvodu podľa písm. k) citovaného ustanovenia, nakoľko výkon rozhodcovského rozsudku by nebol nijako v rozpore s verejným poriadkom SR. V neposlednom rade súd skúmal aj tú skutočnosť, či rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ani v tomto smere súd nezistil žiadne pochybenia na strane rozhodcovského súdu. Podľa názoru súdu rozhodcovský súd použil správne právne predpisy, správne ich vyložil a správne ich aplikoval. Dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa písm. l) citovaného ustanovenia tak nebol naplnený. Žalobkyňa tiež poukazovala, že nemala možnosť sa vyjadriť k žalobe, nakoľko v rozhodnom čase bola hospitalizovaná vo vážnom zdravotnom stave vo Fakultnej nemocnici Trenčín (možný dôvod podľa písm. b) citovaného ustanovenia). Toto tvrdenie aj súdu riadne preukázala. Z listín predložených žalobkyňou však vyplynulo, že rozhodcovský súd postupoval riadne v súlade s ustanoveniami ZoSRK. Žalobkyni riadne a včas zaslal výzvu na žalobnú odpoveď a keď sa žalobkyňa v stanovenej lehote nevyjadrila, postupoval ďalej v súlade s ustanoveniami ZoSRK. Súd nesúhlasí, že by rozhodcovský súd za splnenia všetkých zákonných povinností neumožnil žalobkyni zúčastniť sa na predmetnom rozhodcovskom konaní, obzvlášť za situácie, keď ani nemal vedomosť o situácii, v ktorej sa žalobkyňa v tom čase nachádzala. Pokiaľ žalobkyňa mala záujem na výzvu rozhodcovského súdu reagovať, mohla rozhodcovský súd informovať o svojom zhoršenom zdravotnom stave, ktorý jej bránil v zaslaní žalobnej odpovede, a požiadať o predĺženie lehoty na vyjadrenie, príp. mohla splnomocniť vybavením tejto záležitosti svoju blízku osobu. Pokiaľ žalobkyňa svojou žalobou žiadala aj o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, tak vzhľadom na podanú žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku tento nenadobudol ešte ani právoplatnosť, a preto súd prvej inštancie návrh na odklad vykonateľnosti dotknutého rozhodcovského rozsudku vyhodnotil ako nedôvodný. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu z dôvodu, že žalovaný bol v spore v celom rozsahu úspešný.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Namietala neplatnosť rozhodcovskej zmluvy. Uviedla, že bola doložka o spore - riadená rozhodcovskou zmluvou uzavretá konkludentne, pričom poskytovanie služieb žalovaným bolo výlučne podmienené uzatvorením a teda súhlasom s rozhodcovskou zmluvou, podľa ktorej sa budú všetky prípadné spory rozhodovať výlučne v rozhodcovskom konaní, čo je podľa zákona neprípustné a protiprávne, nakoľko spotrebiteľ nesmie byť do takej zmluvy tlačенý zo strany poskytovateľa služieb za účelom získania rýchleho rozhodnutia v prospech seba. Rozhodcovskú zmluvu v prípade žalobkyne založili medzi ostatné listiny a k podpisu využívajú nepozornosť klientov a ich neznalosť práva. Takto podpísanú zmluvu človek ľahko prehliadne a fakticky ani nevie, čo podpísal a aké právne následky to má. Žalobkyňa v odvolaní namietla aj premlčanie spotrebiteľskej zmluvy. Ďalej namietala, že služby jej neboli žalovaným poskytnuté v takom rozsahu, ako boli vyfakturované, k čomu niekoľkokrát navštívila aj pobočku žalovaného, nakoľko v deň, kedy jej mali nabehnúť nové dáta, jej sms správou vzápätí oznámili, že dáta sú prečerpané bez toho, aby takéto množstvo dát reálne vyčerpala a využila.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že toto neobsahuje odvolacie dôvody a nie je riadne odôvodnené. Súd prvej inštancie sa v rozsudku dostatočne vysporiadal s argumentáciou žalobkyne. Žalobkyňa v konaní na súde prvej inštancie uplatnený nárok žiadnym spôsobom nerozporovala, nespochybnila a nepredložila žiadne tvrdenia alebo dôkazy. Žalobkyňa a žalovaný uzavreli v súlade s ustanovením § 3 ZoSRK spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu zo dňa 14.06.2016. Rovnako dňa 14.06.2016 uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A10008042, v ktorej sa žalobkyňa zaviazala žalovanému zaplatiť za poskytnutie telekomunikačných služieb riadne a včas. Žalobkyňa neuhradila sumu 96,90 eur, na ktorú bola vystavená faktúra č. 5410695708 zo dňa 16.07.2017 a sumu 70,84 eur uplatnenú zo sumy 82,84 eur, na ktorú bola vystavená faktúra č. 5415117936 zo dňa 16.08.2017. Žalovaný v rozhodcovskom konaní nežiadal zaplatenie zmluvnej pokuty alebo náhrady škody, ale požadoval len žalobkyňou nezaplatené, no žalovaným riadne a včas vyfakturované a poskytnuté služby v období 07/2017 - 08/2017 v celkovej sume 167,74 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania. Žiadne z ustanovení vyššie uvedených zmlúv ako aj všeobecných podmienok nie je možné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by bola v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Uvedené zmluvné podmienky sú vzhľadom na povahu poskytnutých služieb primerané a nevytvárajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Strany uzavreli spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu dňa 14.06.2016. K porušeniu povinnosti žalobkyne došlo v mesiacoch 07/2017 - 08/2017, kedy žalobkyňa neuhradila faktúry za poskytnuté služby. Žalobkyni bola v rozhodcovskom konaní zaslaná výzva k žalobnej odpovedi, ktorá jej bola doručená do vlastných rúk dňa 06.09.2019 a od tejto doby jej plynula 30 - dňová lehota na doručenie žalobnej odpovede. Rozhodcovský rozsudok vo veci bol vydaný dňa 08.11.2019. Žalobkyňa mala možnosť k podanej žalobe v rozhodcovskom konaní sa vyjadriť, resp. mala možnosť splnomocniť inú osobu prípadne zvoliť si právneho zástupcu, prípadne združenie na ochranu spotrebiteľa, ktoré by sa v jej mene vedeli k veci vyjadriť. Uzavretím rozhodcovskej zmluvy si žalobkyňa musela byť vedomá, že vlastnou vôľou prejavila súhlas aj s tým, že spor nebude rozhodovať všeobecný súd. Spotrebiteľská zmluva premičaná nie je, nakoľko k porušeniu povinností žalobkyne došlo v mesiacoch 07/2017 - 08/2017, kedy žalobkyňa neuhradila faktúry za poskytnuté služby.

4. Žalobkyňa v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného uviedla, že v čase, keď jej bola doručená výzva na vyjadrenie sa v rozhodcovskom konaní, sa jej rapídne zhoršil zdravotný stav a bolesti jej nedovoľovali okamžite reagovať na výzvu, nakoľko hneď na to bola rýchlou záchrannou službou prevezená do nemocnice a následne hospitalizovaná a v kritickom stave operovaná. Hospitalizácia trvala ďalšie tri týždne a domáca pooperačná starostlivosť trvala oficiálne tri mesiace, no žalobkyňa sa ani dnes necíti pri plnej sile. Z týchto dôvodov sa nestihla vyjadriť a využila zákonnú možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku. Žalovaný jej účtoval faktúry neadekvátne jej spotrebe, keď nie je možné, aby jej v jeden deň o 11.00 hod. nabehol nový balík dát 10 GB a o necelú hodinu jej bolo sms správou oznámené, že tak veľký objem dát prečerpala. Uvedené oznámila na pobočke, čo zamestnankyňa pobočky oznámila na technickú podporu. Pri podpise zmluvy zamestnanci iba predložili zmluvu, otvorili ju na strane, kde je miesto podpisu a nedajú príležitosť na podrobné preštudovanie si zmluvy. Až doma človek zistí, čo podpísal. Dáta v objeme, ako žalovaný účtuje, žalobkyňa neprečerpala a výpis z účtu jej nebol zámerne poskytnutý. Žalobkyňa je 72 ročná dôchodkyňa a nikdy by nemohla presurfovať také množstvo dát.

5. Žalovaný v písomnej duplike k replike žalobkyne znovu poukázal na dátum doručenia výzvy rozhodcovského súdu žalobkyni a dátum vydania rozhodcovského rozsudku s tým, že žalobkyňa mala možnosť sa k podanej žalobe v rozhodcovskom konaní vyjadriť, resp. mala možnosť splnomocniť inú osobu, prípadne zvoliť si právneho zástupcu, prípadne združenie na ochranu spotrebiteľa. Navyše v potvrdení o hospitalizácii je uvedené, že menovaná bola hospitalizovaná od 10.09.2019, t. j. až po 4 dňoch od doručenia predmetnej výzvy. Z jednotlivých faktúr vyplýva úhrada štandardného mesačného poplatku za paušál MI Extra a poplatku za zrýchlenie a zvýšenie dát. Veľká suma bola uhrádzaná aj za sms odoslané do inej mobilnej siete ale aj v sieti Orange, čo však spôsobila samotná žalobkyňa.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací zistil, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP). V podanom odvolaní žalobkyňa síce nepomenúva konkrétne odvolacie dôvody, no tieto je možné z hľadiska obsahu odvolania identifikovať a odvolací súd konštatuje, že pri interpretácii zákonných ustanovení upravujúcich

náležitosti podania a zvlášť odvolania nie je namieste prílišný formalistický postup, ktorý by mohol viesť k zjavnej nespravodlivosti. Odvolací súd tak konštatuje, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP). Odvolací súd následne preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebný podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne na tom právnom závere, že spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavretú medzi stranami sporu vyhodnotil za platnú, keď žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia o nepriamom donútení k podpisu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a tieto nevyplývajú ani z obsahu zmluvy. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa všetky zákonom predpísané požiadavky, je obsahovo aj formálne oddelená od zmluvy, ktorou žalobkyňa vstúpila do zmluvného vzťahu so žalovaným, obsahuje všetky náležitosti vymedzené v § 3 ods. 3 ZoSRK, jej znenie plne korešponduje so znením zákona a nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie nezistil ani žiaden z dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktoré skúma z úradnej povinnosti, a ktoré sú uvedené v ustanovení § 45 ods. 1 písm. c), e) a i) až l) ZoSRK. Rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva predvídala a rozhodlo sa ním o veci, ktorá nie je podľa zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania. Súd prvej inštancie tiež dospel k záveru, že rozhodcovský súd nerozhodoval v rozpore so zákonnými ustanoveniami poskytujúcimi ochranu spotrebiteľom, vo svojom rozhodnutí zohľadnil spotrebiteľský charakter sporu a žalobkyne (v tom konaní v postavení žalovanej) uložil povinnosť zaplatiť len cenu poskytnutých služieb, ktoré spotrebovala, pričom jej neuložil zaplatiť žiadne poplatky, zmluvné pokuty, či iné sankcie, ktoré by mohli mať charakter neprijateľných zmluvných plnení. V predmetnej veci bola žalobkyne uložená povinnosť k peňažnému plneniu. Takéto plnenie je objektívne možné, nie je právom nedovolené a ani neodporuje dobrým mravom. Rovnako súd prvej inštancie nezistil, že by výkon rozhodcovského rozsudku bol v rozpore s verejným poriadkom SR. V neposlednom rade súd prvej inštancie skúmal aj tú skutočnosť, či rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ani v tomto smere nezistil žiadne pochybenia na strane rozhodcovského súdu a rozhodcovský súd použil správne právne predpisy, správne ich vyložil a správne ich aplikoval. Žalobkyňa poukazovala, že nemala možnosť sa vyjadriť k žalobe, nakoľko v rozhodnom čase bola hospitalizovaná vo vážnom zdravotnom stave vo Fakultnej nemocnici Trenčín (možný dôvod podľa písm. b) citovaného ustanovenia). Z listín predložených žalobkyňou však vyplynulo, že rozhodcovský súd postupoval riadne v súlade s ustanoveniami ZoSRK. Žalobkyne riadne a včas zaslal výzvu na žalobnú odpoveď a keď sa žalobkyňa v stanovenej lehote nevyjadrila, postupoval ďalej v súlade s ustanoveniami ZoSRK.

8. Podstata odvolacích argumentov žalobkyne bola koncentrovaná na tvrdenia, ktoré odvolací súd vyhodnotil ako namietanie nesprávneho právneho posúdenia a nedostatočného zistenia skutkového stavu veci.

9. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo vyjadrení strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli, skutkové závery súdu prvej inštancie majú oporu vo vykonanom dokazovaní, súd prvej inštancie neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej

inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobkyne dodáva nasledovné.

12. Podľa § 3 ods. 1 prvá veta, ods. 2 prvá veta, ods. 3, ods. 6 ZoSRK spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať

- a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa,
- b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva,
- c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla,
- d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len "rokovací poriadok"), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu a
- e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1.

Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Spotrebiteľ sa napriek uzavretej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve môže domáhať svojho práva podaním žaloby na súd a dodávateľ ani jeho právny nástupca sa nemôžu účinne dovolávať nedostatku právomoci súdu podľa osobitného predpisu, ibaže vo veci už skôr začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie; na tento účel je spotrebiteľské rozhodcovské konanie začaté okamihom doručenia návrhu na začatie spotrebiteľského rozhodcovského konania spotrebiteľovi.

13. Podľa § 45 ods. 1, 3 ZoSRK, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

14. Podľa § 46 ods. 1 ZoSRK, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

15. Žalobkyňa v podanom odvolaní namietala neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, odvolávajúc sa na ustanovenia § 53 ods. 4 a ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva mala byť uzatvorená konkludentne a jej uzavretím malo byť podmienené poskytovanie služieb žalovaným žalobkyňi. Tiež namietala premlčanie, ako aj to, že služby jej neboli poskytnuté v rozsahu, v akom boli vyfakturované. Odvolací súd k ustanoveniam § 53 ods. 4 a 5 Občianskeho zákonníka, na ktoré sa odvolávala žalobkyňa v odvolaní, uvádza, že za neprijateľnú podmienku sa v zmysle týchto ustanovení okrem iného považujú také dojednania v spotrebiteľskej zmluve, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených v zákone č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. K hlavným požiadavkám v zmysle ZoSRK, konkrétne v zmysle § 3 ods. 2, patrí to, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. V danom prípade bolo z vykonaného dokazovania zistené a súdom prvej inštancie aj správne právne posúdené, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva má predpísanú písomnú formu, spĺňa všetky zákonom predpísané požiadavky, je obsahovo aj formálne oddelená od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ktorou žalobkyňa vstúpila do zmluvného vzťahu so žalovaným, obsahuje všetky náležitosti vymedzené v § 3 ods. 3 ZoSRK a jej znenie plne korešponduje so znením zákona a nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva tiež neobsahuje dojednanie o osobe konkrétneho rozhodcu. Podľa § 3 ods. 6 uvedeného zákona nie je možné v rozhodcovskej zmluve vylúčiť možnosť spotrebiteľa po uzatvorení rozhodcovskej zmluvy obrátiť sa na všeobecný súd Slovenskej republiky. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zo dňa 14.06.2016, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, nevylúčila možnosť žalobkyne obrátiť sa na všeobecný súd Slovenskej republiky a spĺňa všetky vyššie uvedené, zákonom vyžadované podmienky, a preto ju nemožno považovať za neplatnú, prípadne obsahujúcu neprijateľné podmienky. Keďže spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je písomná, formálne aj obsahovo oddelená od zmluvy o poskytovaní verejných služieb a žalobkyňou podpísaná, ide o výslovný prejav vôle strán podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a nie konkludentný (mlčky urobený) prejav ako tvrdí žalobkyňa. Žalobkyňa neoznačila a nepredložila žiaden dôkaz preukazujúci jej tvrdenie, že k uzavretiu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy bola nepriamo donútená, a že uzavretie rozhodcovskej zmluvy bolo podmienkou uzavretia zmluvy o poskytovaní služieb, pričom z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie nič také nevyplývalo. Rozhodcovský súd rozhodol o spore, ktorý nie je zo zákona z jeho rozhodovania vylúčený a zároveň spor, ktorý rozhodcovská zmluva predpokladala. Žalobkyňa ďalej namietala, že dátové služby nemohla v rozsahu, v akom jej boli vyúčtované, spotrebovať a tiež namietala premlčanie. V zmysle § 45 ods. 1 písm. i) ZoSRK je dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku skutočnosť, že stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Pod tento dôvod možno zahrnúť aj žalobkyňou namietané vyúčtovanie služieb a premlčanie práva žalovaného na odplatu za poskytnuté služby. Rozhodcovský súd však nerozhodol v rozpore s takýmito právnymi predpismi, pretože v konaní postupoval v zmysle zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, riadne vo svojom rozhodnutí zohľadnil spotrebiteľský charakter sporu a žalobkyňi uložil povinnosť zaplatiť len cenu poskytnutých služieb. Pokiaľ žalobkyňa namietala premlčanie a rozsah poskytnutých dátových služieb, tak treba zdôrazniť, že tieto skutočnosti mala namietat v rozhodcovskom konaní, v ktorom však bola nečinná, k čomu sa odvolací súd vyjadruje nižšie. Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodcovský rozsudok a dospel k názoru, že rozhodcovský súd venoval dostatočnú pozornosť listinám predloženým žalovaným (v konaní pred rozhodcovským súdom v procesnom postavení žalobcu) a na ich základe dospel k správnym zisteniam a vec správne právne posúdil. Žalobkyňi pritom bolo umožnené brániť sa v rozhodcovskom konaní, avšak svoje právo nevyužila. Na tomto mieste však odvolací súd pre úplnosť uvádza, že žalovaný si v rozhodcovskom

konaní uplatnil nárok za nezaplatené služby vyúčtované dvomi faktúrami. Faktúry boli splatné dňa 30.07.2017 a dňa 30.08.2017, pričom odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej faktúry si žalovaný mohol uplatniť svoje nároky na súde. V prvom prípade najskôr 01.08.2017 a v druhom prípade najskôr dňa 01.09.2017. Premlčacia doba je trojročná, pričom žalovaný si nároky z oboch faktúr uplatnil dňa 12.08.2019, kedy bola rozhodcovskému súdu doručená žaloba žalovaného a od tohto momentu premlčacia doba neplynie. Žaloba bola podaná dva roky po splatnosti oboch faktúr a premlčacia doba tak v žiadnom prípade nemohla uplynúť a k premlčaniu práva žalovaného nedošlo. Uvedenými faktúrami boli nad rámec mesačných poplatkov za balíky dátových služieb (34,99 eur) vyúčtované poplatky za dátové služby spolu v sume 22,- eur (poplatky za jednorazové zvýšenie dát a poplatky za zrýchlenie), čo predstavuje z celkovej sumy uplatnenej žalovaným (167,74 eur) iba 13,12 % a zvyšok sú mesačné poplatky za balíky služieb a poplatky za služby, ktoré žalovaná nenamieta, no ani tie neuhradila. Zistenie rozsahu poskytnutia služieb žalovaným žalobkyni a následne posúdenie oprávnenosti fakturovaných súm sa však týkajú skutkového stavu, ktorý mal byť zisťovaný v rozhodcovskom konaní a pokiaľ by v tom konaní nebol správne zistený tým, že rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, tak až vtedy by to bol dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalobkyňa však bola v rozhodcovskom konaní nečinná, žiadne dôkazy nenavrhol a listinné dôkazy predložené žalovaným vyhodnotil rozhodcovský súd správne. Žalobkyni bola pritom rozhodcovským súdom daná možnosť sa vo veci vyjadriť a navrhnúť dôkazy, pričom odvolací súd na tomto mieste konštatuje, že tvrdenia žalobkyne o tom, že jej nebolo umožnené zúčastniť sa na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, čo bolo podstatným dôvodom, pre ktorý sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, vyhodnotil súd prvej inštancie správne ako neopodstatnené. Žalobkyňa tvrdila, že nemala možnosť sa vyjadriť k žalobe a k dôkazom, nakoľko v rozhodnom čase bola hospitalizovaná vo vážnom zdravotnom stave vo Fakultnej nemocnici Trenčín. Z listín predložených žalobkyňou však vyplynulo, že rozhodcovský súd postupoval riadne v súlade s ustanoveniami ZoSRK. Žalobkyni riadne a včas zaslal výzvu na žalobnú odpoveď a keď sa žalobkyňa v stanovenej lehote nevyjadrila, postupoval ďalej v súlade s ustanoveniami ZoSRK. Žalobkyňa prevzala výzvu dňa 06.09.2019 a tridsaťdňová lehota na žalobnú odpoveď jej uplynula dňa 06.10.2019. Hospitalizovaná bola od 10.09.2019 do 24.09.2019 a pokiaľ aj z dôvodu výrazne zhoršeného zdravotného stavu už pred hospitalizáciou nemohla reagovať do dňa hospitalizácie a počas hospitalizácie, tak po jej ukončení mala na to ďalších 12 dní v rámci určenej lehoty, pričom svoje práva mohla realizovať aj prostredníctvom zástupcu, pričom aj z prepúšťacej správy žalobkyne z nemocnice vyplýva, že do domáceho ošetrovania bola prepustená s doprovodom a s odporúčením kontroly obvodným lekárom do troch dní, z ktorých skutočností možno logicky a dôvodne usúdiť, že žalobkyňa mala nielen formálnu ale aj reálnu možnosť minimálne prostredníctvom zástupcu sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní, zaslať žalobnú odpoveď, vyjadriť sa k dôkazom a navrhnúť vlastné dôkazy. Žalobkyňa bola o svojich procesných právach a o následkoch nečinnosti v rozhodcovskom konaní poučená. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, a teda, že nebol splnený žiaden z dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 ZoSRK. Odvolací súd záverom dodáva, že nie je možné generalizovať, resp. automaticky posudzovať každý rozhodcovský rozsudok za neplatný, zaväzujúci na nedovolené plnenie, prípadne odporujúci dobrým mravom len z dôvodu, že ide o rozsudok, ktorý nebol vydaný štátnym súdom a popri tom sa brániť opomenutím tohto súdu prihladiť na ochranu práv spotrebiteľa. Je potrebné si uvedomiť, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť absolútna, zbavujúca ho akýchkoľvek povinností plniť si svoje záväzky, a to len z titulu, že ide o spotrebiteľa. Európsky súd pre ľudské práva definuje spotrebiteľa ako osobu v rozumnej miere dobre informovanú, vnímavú a obozretnú. Z takejto dikcie je potom možné vyvodiť, že spotrebiteľ by si mal byť vedomý svojho konania, a teda reflektujúc na prejednávajúcu vec, ak žalobkyňa rozhodcovskej zmluve, zmluve o poskytovaní verejných služieb nerozumela, alebo nemala dostatok času na ich preštudovanie pri ich uzatváraní na pobočke žalovaného, mala predsa možnosť požiadať o poskytnutie dlhšieho času na ich preštudovanie, prípadne na poskytnutie návrhu zmlúv, aby si tieto mohla preštudovať v pokoji doma, prípadne mohla požiadať o podrobnejšie vysvetlenia pracovníka predajného miesta žalovaného a v konečnom dôsledku ich mohla odmietnuť podpísať. Podpísaním rozhodcovskej zmluvy však žalobkyňa prejavila súhlas s prípadným rozhodcovským konaním, pričom uzavretie rozhodcovskej zmluvy nevylučuje ani samotný zákon a napokon samotné tvrdenia žalobkyne sa javia byť rozporné, keď na jednej strane tvrdí, že rozhodcovskú zmluvu bola nepriamo donútená podpísať, pokiaľ chcela uzatvoriť zmluvný vzťah, a na strane druhej uvádza, že rozhodcovská zmluva bola založená medzi ostatné listiny k podpisu, čím bola využitá jej nepozornosť. Pokiaľ by uzavretie rozhodcovskej zmluvy bolo podmienkou uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ako tvrdí žalobkyňa, tak je zrejme, že by o tom mala vedomosť už

pri podpise zmluvy, čo však vylučuje, že by rozhodcovskú zmluvu podpísala iba v dôsledku vlastnej nepozornosti ako založenú medzi ostatné listiny, ako tvrdila neskôr.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal všetky navrhnuté relevantné dôkazy a z vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne aplikoval a interpretoval na úplne zistený skutkový stav právne normy ustanovení § 3 ods. 1 prvá veta, ods. 2 prvá veta, ods. 3, ods. 6, § 45 ods. 1, ods. 3 a § 46 ods. 1 ZoSRK. Nakoľko odvolacie námietky vzhľadom na to, čo uviedol odvolací súd vyššie, neboli dôvodné, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. V odvolacom konaní mal žalovaný plný úspech, preto odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100%.

18. O samotnej výške náhrady trov konania v prvoinštančnom, ako aj odvolacom konaní, rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).